

ningens. Overgår bygningens benyttelse eksempelvis for halvdels vedkommende til kontorbrug, mens bygningen for den resterende halvdels vedkommende fortsat benyttes til afskrivningsberettiget formål, vil den del af den oprindelige anskaffelsessum, som vedrører installationen, fortsat kunne afskrives med indtil 5 pct. årligt, indtil installationen er afskrevet 100 pct., mens den del af den oprindelige anskaffelsessum, som vedrører selve bygningen, kun vil kunne afskrives for halvdels vedkommende, jf. den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 1.

Efter det foreslåede stk. 2 afskrives udelukkende erhvervsmæssigt benyttede installationer, der ikke er omfattet af det foreslåede stk. 1, særskilt for hver enkelt installation efter reglerne i kapitel III. Reglen afløser den gældende lovs § 23, stk. 2, og dele af dennes § 25. Den foreslåede bestemmelse omfatter med denne udformning både installationer, der tjener ikke-afskrivningsberettigede erhvervsbygninger efter den foreslåede bestemmelse i § 14, og erhvervsbygninger, der kun delvis er afskrivningsberettigede efter samme bestemmelse. Af bestemmelsen fremgår således, at installationer, der vedrører en blandet benyttet bygning, jf. den foreslåede bestemmelse i § 19, kan afskrives fuldt ud, når den ikke afskrivningsberettigede del af bygningen dog anvendes erhvervsmæssigt.

Ejendomme med 3 lejligheder eller flere, hvor ejeren bebor den ene lejlighed og beskattes af den almindelige udlejningsværdi, vil i overensstemmelse med gældende praksis også være omfattet af bestemmelsens stk. 2 som fuldt erhvervsmæssigt benyttet.

Såfremt flere installationer vedrørende samme bygning er anskaffet i samme indkomstår, kan afskrivningen efter det foreslåede 2. pkt. foretages under ét for de pågældende installationer. Denne bestemmelse svarer til bestemmelsen i den gældende lovs § 25, stk. 1, for så vidt angår særlige installationer.

Den foreslåede bestemmelse i 1. pkt. indebærer bl.a., at installationer i ikke afskrivningsberettigede bygninger også afskrives med indtil 5 pct. årligt af anskaffelsessummen mod den gældende bundne sats på 4 pct. årligt, jf. den gældende afskrivningslovs § 23, stk. 2. Satsen er fastsat i den foreslåede bestemmelse i § 17 og er fælles for afskrivning på bygninger og installationer efter de foreslåede §§ 14 og 15.

Det foreslåede stk. 3 indeholder en bestemmelse om installationer, der både benyttes til erhvervsmæssige og private formål. Sådanne installationer afskrives særskilt og i forhold til den erhvervsmæssige benyttelse. Bestemmelsen vil for eksempel finde anvendelse for installationer, som tjener en blandet benyttet bygning, der afskrives efter den foreslåede be-

stemmelse i § 19, og hvor den ikke afskrivningsberettigede del af bygningen anvendes privat. Efter gældende praksis er der fuld afskrivningsret på »blandet« benyttede installationer. Med den foreslåede bestemmelse sker der således en mindre stramning af reglerne, således at der kun kan afskrives forholdsmæssigt. Dette er imidlertid på linie med de øvrige »blandet« benyttede aktiver omfattet af lovforslaget. Installationer vedrørende blandet benyttede bygninger kan således enten være omfattet af bestemmelsen i stk. 2 eller 3.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 4 indeholder en undtagelse fra de foreslåede bestemmelser i stk. 1 – 3. Bestemmelsen afskærer i lighed med den gældende lovs § 19, stk. 2, afskrivning på installationer i beboelsesejendomme med én eller to selvstændige lejligheder, herunder en- eller to-familieshuse. Desuden bestemmes det, at ejere af ejerlejligheder, der benyttes til beboelse, ikke kan afskrive på installationer i den bygning, hvor ejerlejligheden findes. Dette er ligeledes i overensstemmelse med den gældende lovs § 19, stk. 2. Der er med den foreslåede bestemmelse ikke tilsigtet en ændring i forhold til gældende praksis for den type bygninger, der omfattes af bestemmelsen.

Det fremgår udtrykkeligt af bestemmelsen i lighed med den gældende regel, at afskrivning ikke kan foretages på de nævnte installationer i disse ejendomme. Dette medfører, at der i modsætning til bestemmelserne i stk. 1 – 3 lægges vægt på, hvor installationerne rent fysisk befinder sig.

Efter bestemmelsen i den gældende afskrivningslovs § 23, stk. 3, er der adgang til at forhøje afskrivningssatsen på 4 pct. årligt, når det må antages, at den særlige installation er udsat for en sådan fysisk forringelse, at den trods normal vedligeholdelse vil have mistet sin værdi inden 25 år efter opførelsen. Da anskaffelsessummen for alle installationer nu foreslås afskrevet med indtil 5 pct. årligt, vil anskaffelsessummen kunne være fuldt afskrevet i løbet af 20 år. Samtidig hermed er adgangen til hurtigere afskrivning efter den foreslåede § 17, stk. 2, justeret, således at afskrivningssatsen kan forhøjes, hvis installationen vil have mistet sin værdi senest 25 år efter opførelsen, se nærmere herom bemærkningerne til § 17.

Til § 16

Den foreslåede bestemmelse fastsætter i 1. pkt., hvornår en bygning anses for anskaffet, og fastlægger dermed i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 17, hvornår afskrivning på en bygning kan påbegyndes. Bestemmelsen svarer således ind-